

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimki nedelje in praznika, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ravnopravnost pri pošti.

Mi Slovenci smo skromen in ponižen narod in skrbno se izogibamo vsaki zahtevi, katera bi se zamogla interpretovati vsled svoje odločnosti kot provokacija naših gospodujočih sosedov. Ta lepa krepost diči v obilni meri zlasti tudi večino naših državnih in deželnih poslancev. Prvi se, boteč ne-skaljen ohraniti glas te slovenske kreposti, še na cesti umikajo drznim Mladočehom in ostalim odločnim opozicijalcem, drugi pa, boječ se razburiti nežne živce vladajoče večine, raje molče o pritožbah svojih volilcev. No, pohvala jim zato ne izostane in vladni organi potem z velikim zadoščenjem konstatujejo, kako „mirno in dostojno“ se je vršilo zasedanje tega ali onega deželnega zbora n. pr. Goriskega ali pa Graškega in kako so tudi po ostalih deželnih zborih slovenskih deželá le posamezni kričachi zgago delali. Takim kričachem skozi okno govorečim in hujskajočim „das biedere slovenische Volk“, se pa potem že pri priliki sapo zapre, bodisi si z višnjevo polo ali pa — na katoliškem shodu. Na izven parlamentov stoječe nahujskane kričache, „minorum gentium“ se pa itak nihče ne ozira. — V tem pogledu tedaj štajeraki deželni poslanec Starkel ni tako po krivici trdil, da vlada nas Slovence vse preveč „boža“.

Taki so naši odnošaji in zategadelj se ne smemo prav nič čuditi, ako se državna oblastva po večini krvavo malo brigajo za naše narodne težnje in za naše navne vzklice na tisti nesrečni člen XIX., trdeč, da vse te rekriminacije izhajajo po večini le od nepoklicanih sitnežev. Med ta oblastva spada v prvi vrsti tudi naša slavna poštna uprava, ki ima pa še to posebno zaslugo, da ve v neki srečni humoristični obliki odkloniti vsak atentat na izključno nemški oz. italijanski značaj svojih uradov. Pač, v nekoliko je tudi že pošta ustregla slovenski sitnosti, uradni napisi poštnih „uredov“ so večinoma dvojezični, recepisi istotako in še celo to se slovenskemu kmetu in meščanu pove v njegovem jeziku, da tu lahko naloži svoj denar v poštno hranilnico. A srboriti Slovenci, seveda le nekateri, tudi s tem niso zadovoljni in sedaj, ko se jim je

pokazal prst, bočejo kar celo roko. Trde namreč ti nekaterniki, da bi sodili za slovenske pošte tudi dvojezični pečati in da je sramotno preziranje naše narodnosti, ako večina poštnih uradov oziroma „uredov“ po Slovenskem označuje na pismih svoje bivališče le v nemškem oziroma italijanskem jeziku, domačih krajevnih imen pa ne pozna. Tako imamo še danes, v blaženi dobi „božanja“ slovenskega naroda, na Kranjskem pošte „Adelsberg“, „Bischofflack“, „Littai“ in legijon drugih izključno nemški označenih, o sosednih slovenskih pokrajinah pa še govorimo ne. Zoper ta nedostatek pritožile so se nekateri srborite avtonomne korporacije, trdeč, da so poštni pečati, prezirajoči jezik ogromne večine prebivalstva, na kvar tudi točnosti in sigurnosti poštnega prometa, kakor dokazujejo nebrojni slučaji.

Visoko c. kr. poštno in brzajavno ravnateljstvo v Trstu teh pritožeb ni, kakor bi utegnil kdo misliti, kratko in malo vrglo v koš, ampak rešilo jih je navidezno celó ugodno in v tem leži humor cele stvari. Stereotipni odgovor visokega ravnateljstva je ta, „da se imajo temeljem naredbe visokega c. kr. trgovskega ministerstva z dne 6. majnika 1882., št. 10757. upeljati dvojezični poštni pisemski pečati stoprav tedaj, ko bo sedanji pečat že tako obrabljen, da ga bo treba obnoviti.“ In potem piše visoko ravnateljstvo nadalje: „Ker pa je po glasu sporočila poštnega urada v X. tamošnji pečat še porabljen, zategadelj za sedaj zahtevi dvojezičnega pečata ni moči ustreči, pač pa bo poštno ravnateljstvo skrbelo, da se ustreže tej zahtevi, kakor hitro bo treba obnoviti tamošnji pečat, kakor se je to storilo v analognih slučajih pri več poštnih uradih kranjskih.“ Pritožitelj sedaj utolažen čaka, da bo poštni pečat dovolj „obrabljen“, to traja seveda precej časa in ko je stari pečat vendar doslužil, tedaj je obljuba [pozabljena in uvede se zopet nov izključno nemški pečat. Tako se je zgodilo v zadnjem času v Postojini in tako se dogaja tudi drugod. Seveda se dotični občinski zastop sme pritožiti tudi zoper nov pečat in dobil bode isti tolažilni odgovor. Ta igra se potem lahko ponovi ad calendae graecas; na papirji se je varovala ravnopravnost, ako se pa prak-

tično ni izvela, kriva je temu seveda le slučajna in odpustljiva „pozabljenost“. Da je napominani stereotipni odgovor sploh le slab dovtip, to dokazuje že to, da je citirana ministerska odredba stara že celih deset let in vendar še niso izumrli mnogotrpnični izključno nemški pečati kranjskih pošt. Izredno trpežno mora biti to blago. Najbrže so tudi zatotako dragi, da se visoki erar ne upa hkrati nakupiti par sto dvojezičnih pečatov. Morda pa bi se našlo par slovenskih mecenov, ki bi prevzeli te ogromne stroške?

In sedaj proč s šalo in resno vprašamo, je-li dostojno tako postopanje za višjo oblast, kakoršna je c. kr. poštno ravnateljstvo? Se mari ne bije s tem v obraz celému narodu slovenskemu in bode-li tudi to prenašala slovenska skromnost? Gospod deželni predsednik kranjski odgovoril je v zadnjem zasedanju deželnega zbora na neko interpelacijo g. poslanca Hribarja, da deželna vlada nima nikakoršne ingerencije na delovanje poštnega in brzajavnega ravnateljstva Tržaškega. Vprašati in odločno vprašati bo tedaj treba g. trgovskega ministra, v čigar področje spada poštna uprava, kako on sodi označeno postopanje podrejenega mu urada in je-li še vedno teh misli, da bi hkratna naprava dvojezičnih pečatov za slovenske pošte utegnula motiti ravnotežje državnih financ.

To vprašanje tedaj kar najtopleje priporočamo naši državnozborni delegaciji in pri tej priliki naj bi dotični interpelant morda vprašal g. trgovskega ministra tudi še, zakaj se v zadnjem času na Ljubljansko c. kr. pošto pošiljajo uradniki, slovenščine popolnoma nezmožni.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 7. oktobra.

Oficijelna izjava.

Še predno se je začela senzačna kazenska obravnava zoper nekatere bukovinske uradnike in tihotapce in ves čas potem čitati je bilo v nemških listih zdaj posredno, zdaj neposredno sumničenje, da je te nečuvne razmere kolikor toliko zakrivil prejšnji finančni minister Dunajewski, ker navzlic

LISTEK.

Dve seji.

Izvirna peklenska humoreska. Spisal Sámo.

(Konec.)

„Mogočen gospod si, imeniten gospod, učen in pri vsem toli ponižen, da ne kmalu kaj takega. Kdo bi tega takoj ne videl? Toda pusti me, slabo mi prihaja. Tvoja sapa ima takó dušljiv duh!“

„Oho! Tako se pa nisva zmenila! Poskusi se še malo z mojo logiko!“ Pri tem je potegnil izpod dolgega plašča velikansk sveder. Oči so se mu iskriale, vsi živci so mu igrali. Zloben smeh se je pojavil okolo usten, iz katerih so prihajale pene.

Strašno sem se ga zbal! Kaj namera! Rad bi bil poskočil kvišku in odprl okno, rad bi skočil iz vlaka ali vsaj potegnil za vrv v znamenje svoje sile. Ali, ni se mi dalo geniti; kakor da so mi udje svinčeni! — V tem trenutku popade me pošast, trešči me ob tla, poklekne na me in mi nastavi oni grozni sveder na trebuh.

„Hotel si vedeti, torej vedi! Najprvo naj ti povem nekoliko o metafiziki spolne ljubezni. Čaj! Sladak tema to! Kaj? Privlačno silo ima? Prav za

ljudi, baha, katerim so mnogo bolj nedolžne stvari strogo prepovedane, da bi jih čitali.“

In Rinki-Kanki je vrtal, vrtal luknjo za luknjo. Vmes pa je renčal: „Dragi moj! Moje razprave zanimajo vsakogar. Vidiš, to le tukaj je izvestnost človeškega spoznanja, tako, aha! Zdej pa ti moram hitro navrtati štiri Kantove kategorije; glej, tu imaš „kolikost“, tu „kakovost“, tu „razmerje“ in tu „način“. Vender, vsejedno še bore malo veš. Pristaviti moram vsekako jedro vse filozofije, zraven pa ti hočem „ad perpetuam rei memoriam“ natanko pretipati obisti. —“

Meni je pohajala sapa, ječal sem, stokal; vse težave so me obhajale, grozne, neznane muke sem trpel. Vse svoje moči sem zbral, otrese se svojega mučitelja in ga vrgel s svedrom vred iz kupeja. . .

Kar se — vzbudim! Lokomotiva še žvižga. Sanjal sem torej. Po tem sedaj v povestih in drugod nič več nenavadnem potu sem spoznal največji človeški strah. Kakšen je še le v resnici! Bil sem ves moker od potu, ki je lil curkoma od mene. Sklonil sem se skoz okno, da bi dihal svež posavski zrak in pri tej priliki odvalil se mi je velikansk kamen od srca, težka skala, trkljajoča se v mogočnih skokih v bistro Savo.

Od tedaj se nisem več sam vozil. Na poset

pri dr. Rinki-Kankiju nisem več mislil. Pri samem spominu mi je vroče prihajalo. . .

Gospoda moja! Slavni zbor! Kar sem prestal, je strašno, nečuvno. Ne grem nazaj več mej filozof in doktorje, nikakor ne, rajši plešem na osti šivanke devetdeset let čardaš.“

Z globokim vzdihljajem, truden dolgega govora, sede Žveploust. Ves pekel je zrl sočutno nanj.

Satanas pa je dejal: „Visoki senat! Uvažujé, da je imel Žveploust najboljšo voljo, kar se razvidi iz njegove povesti, uvažujé, da so filozofi in drugi človeški učenjaki tako hudi, da jim skóro ni priti do živega, uvažujé trpljenje in muke poslančeve predlagamo, da se oprostí Žveploust vsake kazni, nadalje da se mu podeli za zimski semester dopust, dokler se mu ne zacelijo rane in ne pomirijo zbegani živci, sledajíc pa, da se mu počasti „zlata svetinja za lovenje človeških duš,“ za zasluge, ki si jih je stekel obtoženec, trpeč za naše vseučilišče.

Jednoglasno so vzprejeli vrage ta predlog. Satanás je zaključil sejo. Nato je nastal vesel vrišč in ropot. „Živel Satan, živila naša univerza, živel Žveploust!“ so rujovali in tulili. Zadovoljno so se razstali. Grom in žveplo!

vsem pritožbam in ovadbam ni ničesar storil, kar bi moglo konec narediti temu počenjanju. Vsak razsoden človek si je mislil, da izvira to sumničenje iz politične mržnje in to misel potrjuje oficijelna izjava v Dunajskem uradnem listu, glasom katere je bil še Dunajewski malo časa pred odstopom sestavil posebno komisijo, da preišče razmere v Bukovini in dr. Steinbach je le nadaljeval, kar je bil začel njegov prednik.

Obtožba pravosodnega ministra.

Češki listi beležijo vest nekega ruskega časopisa, da bodo mladočeški poslanci znova stavili predlog, da je tožiti pravosodnega ministra, če bi vlada hotela svojevoljno in ne da bi dovolil v to deželni zbor češki, razdeliti sodne okraje na Češkem.

Hrvatski deželni zbor,

čigar zadnje zasedanje je trajalo le nekoliko dni, sklican bode začetkom meseca decembra in prav tedaj sešel se bode v Karlovcih tudi srbski cerkveni kongres, kateremu bo letos sklepati o važnem predlogu, namreč o opustitvi Budimske vladikovine in nje priklonjenju h karlovški vladikovini. Vladni komisar bo zopet baron Fedor Nikolić, bivši civilni upravitelj Bosne in Hercegovine.

Ministerska kriza na Ogerskem.

Politični krogi Budimpeštanski govoré, da je ali že nastala ali pa še nastane ministerska kriza. Uzrok so cerkvenopolitične homatije, glede katerih rešitve niso ministri jedini. Bogočastni minister hoče vso stvar dognati s tem, da določi natančno poslovanje s krstnimi matricami, katere hoče izročiti posvetnim oblastvom, da uredi priznana, a ne izvršeno svobodo v verskih rečeh in da vzprejme židovsko vero imenoma mej vere, katere mora država štiti. Zakon o veri iz mešanih zakonov izhajajočih otrok je sicer v veljavi, a ker se ne spoštuje, bi vsi odločnejši elementi radi konec storili vednim preprirom s tem, da se uvede civilna poroka. Vlada se je v parlamentu že izrekla za to in vse stranke jo podpirajo v tem, a prav sedaj, ko je prilika lotiti se tega vprašanja, pojavilo se je v ministerstvu nasprotstvo, katerega težko, da bo moči premestiti. Naučeni in bogočastni minister grof Csaky in pravosodni minister Szilágyi sta za odločne korake v tej stvari, dočim bi se ministerski predsednik rad še nekaj časa lovil mej dvema stoloma. Gotovo je, da bo vlada valed pritiska opozicije in lastne stranke morala nekaj ukreniti, sicer je kriza neizogibna.

Vnanje države.

Ruske sodbe

o ekspoziciji ministra Kalnokyja so prav zanimive. Razven „Novostij“ priznavajo vsi listi, da je grof Kalnoky govoril jako mirno in prav srečno karakteriziral hladno a korektno razmerje mej Avstro-Ogersko in Rusijo. — Borzni list sodi, da je Avstrija opustila vsaj deloma agresivno politiko, ker minister niti z besedico ni omenil lani še tako odločno naglašane želje, naj bi velesile priznale Koburžana. Primerjaje vojni budget avstro-ogerski z nemškim, priznati je, da so troški za avstrijsko vojno dosti manjši, kakor za nemško, iz česar bi se skoro sklepati dalo, da teh dveh držav ne veže več tako trdna vez, kakor prej. Tudi „Journal de Saint-Petersbourg“ sodi v tem zmislu povdarjajoč, da nihče ne misli na ofenzivno vojno.

Srbija.

Župan mesta Belega grada opozoril je v posebni avdijenciji regenta Ristića na nevarne posledice, katere bi utegnile nastati vsled napadov policijskega prefekta na avtonomno upravo. Županovo svarilo ni imelo pričakovane uspeha, kajti pravosodni minister odstavil je še isti dan preiskovalnega sodnika mestnega sodišča Beligradskega, ker je kot nezakonit čin obsodil samovoljnost policijskega prefekta, ki je dal zapreti nekatere razgrajalce. Proti nekaterim radikalnim poslancem začela se je preiskava radi veleizdaje, skratka, Ristić postopa skrajno samovoljno in to bi moglo postati silno nevarno, zlasti, ker je razburjenost priklopela skoro do viška.

Štrajk francoskih rudarjev.

Rudarji v Carmeaux u uprizorili so velik štrajk, ki traja že dlje časa in kakor vse kaže, utegne postati nevaren sami vladi. Čim se snide parlament, imela bo vlada težko stališče, a če bi res prišlo do boja mej štrajkujočimi rudarji, potem je vlada zgubljena. Očita se ji, da ne ume ukrotiti štrajkujočih delavcev in terorizma vodij socijalistične stranke, z druge strani pa se ji šteje v zlo, da ni uplivala na lastništvo rudnikov in tako zaprečila štrajk. Lockroy misli nasvetovati, naj se rudniki podržavijo. Ta predlog je sam po sebi silno nevaren, zato misli vlada ogniti se mu s tem, da sama predloži zakonski načrt, kateri bi jej dal oblast o kritičnih trenutkih uplirati odločilno na lastnike rudnikov.

Dopisi.

Iz Št. Petra na Notranjskem 30. sept. [Izv. dop.] (Občinske volitve.) Včeraj je bil za našo občino dan, katerega smo vsi z zanimanjem pričakovali. Vršila se je namreč glavna volitev občinskega odbora. Radovednost bila je velika, ne samo mej občani, tudi v bližnji in daljni okolici so bili radovedni, katera stranka bode zmagala. V

„Slov. Narodu“ se je letos marsikaj pisalo o naših občinskih razmerah. Kako sodijo o tej stvari volilci, pokazala je včerajšnja volitev, katere se je udeležilo več sto volilcev. Večino v naši občini dobila je napredna stranka, ne da bi bilo posebne agitacije. Želeti je, naj bi novo sestavljeni občinski odbor nastopil v svojem delovanju pravo pot, ter v marsičem drugače ravnal kakor stari. Skrb mu bodi spraviti razmere v tisti red, kateri je v vsaki občini neobhodno potreben. To želimo, to je naše upanje.

Italijansko vino je posebno krčmarjem dobro došlo. Mnogi obiskujejo prav pridno pivnice, kjer se toči „lah“ po nizki ceni. — Letina ni veliko prida. Ne samo, da ni zemlja dala kmetu zaželenega sadu, vničil je tudi črv veliko poljskih prideljkov. Od vseh strani se čujejo pritožbe, vendar se nihče ne spomni, da imamo še nekako dobro postavo o pokončevanju mrčesov. Naj bi vendar više oblasti povzdignile resni glas! — Zdravstveno stanje je dobro. Nekake vrste vročnica prikazala se je bila v vasi Koče, a slišati ni, da bi se širila. Denarno stanje je pri nas na rakovi poti; kupčije se ničijo, vse pa zato, ker ni kaj prodati, ne za kaj kupiti — zdaj pa še laško vino —!

Prejeli smo sledeči popravek:

Slavnemu uredništvu „Slov. Naroda“

v Ljubljani.

Z ozirom na izvorni dopis: Iz Lozic na Vipavskem 28. sept. t. l. v št. 225 dne 3. oktobra t. l. zahtevam po § 19. tisk. zak., da sprejmete in v prihodnji številki navedenega dnevnika natisnete sledeči popravek:

1. Ni res, da me tukaj nekateri stanovski tovariši sovražijo in črté. — Res pa je, da sem ves čas svojega tukajšnjega devetletnega bivanja z vsemi svojimi stanovskimi tovariši živel v najlepši kolegijalnosti in neskaljeni bratovski ljubezni.

2. Ni res, da mi je nedavno prepovedal St. Viški župnik, da ne smem niti proste bira pobirati več na Lozicah. — Res pa je, da se imenovani gospod v oziru pobiranja moje zapisane ali proste bira nikdar ni vmešaval, in da zaradi tega nikdar nisva govorila ne ene besedice.

3. Ni res, da bi si bil St. Viški župnik zaradi mojih dohodkov kdaj zajemal na Lozicah kako oblast. — Res pa je, da mi je ta moj gospod župnik ves čas prijateljsko in vsestransko šel na roko, za kar sem mu dolžan veliko zahvalo.

J. Lukánec s. r.,

beneficijar.

Na Lozicah dne 6. oktobra 1892.

Opomba uredništva: Po zakonu imel bi popravljati naš dopis v točki 2. in 3. po našem mnenju le g. župnik St. Viški, in značilno je, da nam pošilja v obrambo svojega duhovnega tovariša popravek g. beneficijar, kateremu je naš dopisnik le hvalo in slavo pel. Sicer smo pa rade volje ustregli želji — duševnega očeta tega popravka.

Občni zbor „Glasbene Matice“.

(Dalje.)

Prvi koncert, katerega je priredila „Glasbena Matica“, bil je v glasbenem zavodu filharmoničnega društva dne 12. marcija 1892. leta. Navzlic mnogostranakemu odporu, ki se je pojavil zaradi naprave tega koncerta v nemški hiši, uspel je ta koncert bodisi v gmotnem, bodisi v intelektualnem obziru tako velikansko, da je vse stavljene nadeje daleč prekosil. K temu je seveda veliko pripomogel naš rojak operni pevec Josip Trtnik, ki je poslušalce s svojim divnim glasom kar očaral. A tudi mešani zbor „Glasbene Matice“ je pri svojem prvem nastopu jako povoljno in častno rešil svojo ne malo nalogo. Vsi navzočni, kakor tudi javne kritike so bili polne hvale in od več strani izrekla se je želja, da bi se ta koncert ponovil.

Žal, da odbor temu pojavu ni mogel ustreči, ker ga je čakala še težavnejša naloga, katero je bilo treba rešiti dostojno.

Že v svojem lauskem letnem poročilu sem omenil, da je bil odbor „Glasbene Matice“ pripravljen v proslavo tristoletnice smrti našega rojaka in glasbenika Jakopa Gallusa napraviti primeren koncert, toda le tedaj, ako bode dobil potrebne Gallusove skladbe. Josip Mantuani, naš rojak in redni član c. kr. zavoda za preiskavanje avstrijske zgodovine na Dunajski univerzi, poslal je že pričetkom šolskega leta 1891/92 mnogo Gallusovih skladb z željo, da bi se vendar jedenkrat odbor resno po-

prijel dela in pripravil potrebno za koncert. Obljubil je tudi Gallusovo sliko in naznačil vire oziroma zavode na Nemškem, od katerih bi bilo dčiti cele knjige Gallusovih skladb iz XVI. stoletja, katere bi se razložile na ogled prigodom koncerta.

Odboru „Glasbene Matice“ na razpolago dani glasbotvori neumrlega glasbeniškega velikana 16. stoletja, katere je pridobil Mantuani po dolgoletnem, z največjo skrbnostjo izvršenem raziskavanju po raznih inozemskih arhivih, so neprecenljive vrednosti in zares pravi biseri glasbene umetelnosti. Mantuani preložil jih je iz menzuralne notne pisave v moderne ključe, in tako omogočil, da se porabijo za današnje koncerte. Zatorej bodi uzornemu rodoljubu zaslužena zahvala!

Po odborovem sklepu izročile so se vse pesmi, med njimi 3 cerkveni in 3 posvetni mešani zbori, društvenega zbora pevovodji Hubadu s prošnjo, naj jih pregleda in potem razsodi, je li s sedanjim mešanim zborom sploh možno podvreči se tej orjaški nalogi. Gosp. Hubad pregledal in proučil je izročene muzikalije natančno in potem odboru zatrdil, da si upa za nameravani Gallusov koncert odločene pesmi naučiti. Na to je odbor sklenil definitivno, da je prirediti zgodovinski koncert v proslavo tristoletnice Gallusove smrti združen z razstavo njegovih del tekom meseca junija. O tem sklepu obvestil se je Josip Mantuani na Dunaji z dostavkom, da dneva še ni moči natančno določiti, ker pevovodja ne more še zdaj vedeti, kdaj da bode gotov z vežbanjem težkih skladb, pri katerih je posebno to v poštev jemati, da jim je tekst pisan v latinskem jeziku.

Pevci so z največjo marljivostjo in vstrajnostjo obiskavali skušnje in nada, da bode pod izbornim vodstvom mogoče, ta koncert prirediti dostojno, se je že po preteku 14 dni popolnoma utrdila. Vsled tega se je kot dan koncerta določil 9. junij t. l.; med tem časom je pa odbor s pomočjo kustoza Müllnerja pisal na razne inozemske zavode, katere je naznanil Mantuani, proseč jih, da naj nam izvolijo posoditi za nekaj mesecev Gallusove skladbe in skoraj od vseh zavodov prejel je odbor mnogo tacihih interesantnih knjig za razstavo. Ker je še Mantuani z Dunaja obljubil svoje sodelovanje pri slavnosti, zasnoval se je vsopred in koncert se je vršil dne 9. junija t. l. v rednoti dvorani. Vspored tega prvega zgodovinskega koncerta našega društva je obsegal 1 čveteroglasen, 2 osmeroglasna dvojna mešana cerkvena zbora in tri petero-, šestero in osmeroglasne madrigale ali posvetne pesmi, slavnostni govor in 3 klavirske točke, zajedno so bila tudi rastavljena Gallusova dela in njegova podoba.

S tem koncertom pridobila si je „Glasbena Matica“ pri mnogoštevilno navzočih duhovnikih in drugih poslušalcih zlasti pa pri merodajnih glasbenikih toliko simpatij in potrebnega ugleda, da je lahko na to ponosna. Nastopilo je skupno z gojenci „Glasbene Matice“ 150 pevskih sil, pač impozantno število. Ko so se še zgubljali mogočni akordi prvega zbora, zadonel je po dvorani frenetičen plosk, podoban burnemu viharju. Vse je bilo vestno priučeno in tako fino izpeljano, da so poslušalci kar strmeli. Točka za točko izvajala se je umetniški dovršeno in zadnji zbor „musica nostra“, velezasnovana polifonna skladba, pretresla je zbrano občinstvo tako močno, da se je morala ponavljati in od več poslušalcev je bilo čuti izustilo: Škoda, da je koncertu že konec. Ni mi naloga natančno popisati ves vsopred, ker so to že poklicani kritiki storili, pač pa moram tudi omeniti, da je Mantuani v svojem jako poučljivem in dovršenem govoru z njemu navadno zgovornostjo slikal življenje in delovanje umrlega Gallusa in tudi naš učitelj Hofmeister izvajal mojsterski klavirske točke in s tem povedal sem vse, kar bi utegnilo zanimati slavni zbor.

Gallusov koncert in njega velikanski in sijajni uspeh zlasti v glasbenem oziru, ki do zdaj nima vrstnika, ostal bode v zgodovini „Glasbene Matice“ zapisan z neizbrisnimi črkami našim potomcem v dokaz, kako je ona vedela ceniti delovanje domačih glasbenikov, njej sami pa v spodbudo, da bode tudi v prihodnje porabila vsako priliko, kadar gre za to, da se dostojno proslavljajo glasbeniki — rojaki.

Tudi v čitalnici prirejeni koncerti uspeli so dovoljno in povsem zadovoljili zbrane društvene člane.

Odzivajoč se od c. kr. vlade prejetemu vabilu odbral je odbor vse od leta 1873 do vštetelega 1891. leta izdane muzikalije, sestavil grafični izkaz članov in učencev „Glasbene Matice“ ter jih z lično spisanimi pravili in učnimi načrti odposlal komisiji za

mednarodno razstavo glasbarstva in gledalištvu v Beču, ki se je otvorila meseca maja t. l.

(Konec prih.)

Iz občinskega sveta Ljubljanskega.

V Ljubljani, 4. oktobra.

(Konec.)

Predsedstvo prevzame sedaj podžupan Vaso Petričič in župan poroča o mestnih otroških vrtih. Gosp. župan pravi, da je otroški vrt v Žirovčevi hiši pri sv. Petru odveč, ker ne sodita v jeden in isti del mesta dva otroška vrta; otroški vrt mestni pa je jako izvirno nastanjen v prostorih katoliško-rokodelskega društva, ker je poleg izvrstnih šolskih prostorov in res krasne dvorane na razpolaganje še lep vrt in dvorišče. Drugi otroški vrt bi godil najbolje v okraj mesta, kjer istega še ni in ker je v št. Jakobskem predmestju že stara otroška varovalnica, treba bi bilo otroškega vrta na Emonski ali Rimski cesti. Južozapadni del mesta bil bi tedaj najbolj potreben zavoda otroškega vrta in zato misli župan, naj bi se otroški vrt v Žerovčevi hiši opustil in mestnemu magistratu naročilo, naj poišče v južozapadnem delu mesta primeren prostor za otroški vrt. Stariši vprašali so se po vrtnarici, je li bi mesto v Žerovčevo hišo pošiljali svojo decu tudi v poslopje katoliško-rokodelskih pomočnikov in velika večina istih odzvala se je, da je s tem zadovoljna. Župan vpraša, kakega mnenja je občinski zastop v tej zadevi, ali naj se prostor v Žerovčevi hiši odpove ali naj še ostane, dokler se ne pridobi prostor za otroški vrt v južozapadnem delu mesta, ali pa je združiti oba otroška vrta v, kakor navedeno, jako pripravnih prostorih katoliško-rokodelskega društva pomočnikov.

Obč. svet. vitez Zitterer podpira nasvet župana in je mnenja, naj se prostori v Žerovčevi hiši, kateri so itak nedostatni, odpovedo.

Obč. svet. Senekovič smatra to vprašanje kot zelo kočljivo. Mestna občina ima le dva slovenska šolska vrta, ne gre tedaj jednega opustiti. Govornik neče naglašati, kakó lové otroke za nemški šolski vrt, kaj se istim, oziroma njih starišem vse ponuja, a gotova stvar je, da je ta zavod vedno oskrbljen s številom otrok, kolikor istih hoče sprejeti. Nikakor tedaj po mnenju govornika ne gre opustiti le jeden mestni šolski vrt, nego naj ostane dosedanja dva, mesto druge mestne vrtnarice-učiteljice pa naj se takoj razpiše; prostori poiščejo naj se v zato prikladnem kraju mesta po magistratu.

Obč. svet. Gogola naglašá, zakaj se izogibljajo slovenski otroci, oziroma njih stariši mestnih slovenskih otroških vrtov. Zgolj zato, ker se v nemškem šolskem vrtu dobro skrbi za nje. Dobé tam, kar si tako rekoč želé, in zato sili vse v ta nemški zavod. Govornik bi opozoril svoje somišljenike in tovariše na to, naj bi delovali po svojih močeh, da tudi otroci v slovenskih mestnih šolskih vrtih dobe podpore, kakoršne uživajo otroci nemškega šulferajnekega vrta. Nikakor pa ne gre opustiti šolski vrt, nego zgolj nalog je dati mestnemu magistratu, da poišče pripravnejši prostor v drugem delu mesta.

Tudi obč. svet. Kunc je mnenja, da se zgolj prostor v Žerovčevi hiši opusti, nikakor pa ne drugi mestni slovenski otroški vrt, komur pritrđi tudi obč. svet. Velkoverh.

Poročevalec g. župan Grasselli odgovarja, da mnenje magistratovo nikakor ni, opustiti drugi otroški vrt, nego le mesto Žerovčevega prostora dobiti drugi pripravnejši prostor, tedaj zgolj istega premestiti, da ne bodeta tako rekoč na istem kraju dva šolska vrta. Mestna občina bode tudi danes izrečeni želji, da naj se otrokom v mestnih šolskih vrtih več ponudi, kakor doslej, in vsaj toliko, kakor v tekmujočem nemškem zavodu, gotovo rada ustregla.

Pri glasovanju odkloni se predlog, da bi se Žerovčevi prostori za šolski vrt odpovedali, a vzprejme se nasvet obč. svet. Gogole, da se ti prostori odpovedó tedaj, ko se drugje najdejo za šolski vrt pripravni.

Obč. svet. Prosenec interpeluje župana, ali mu je znano, da so mestni delavci dne 15. avgusta, na praznik, delali tik cerkve sv. Jezusovega srca asfaltni tlak, kar je motilo službo Božjo v cerkvi in jako užalilo vernike?

Obč. svet. Gogola oglasi se za besedo.

Župan vpraša, ali želi obč. svet. Gogola k tej stvari besede.

Obč. svet. Gogola pritrđi in vpraša gospoda župana, ali mu je kaj znano, da so delavci tesarja Pusta v nedeljo 28. avgusta na starega strelišča dvorišču tesarili ves dan kolibo za I. slovenski katoliški shod, ko vendar vera in postava ukazuje posvečevati nedelje?*)

Župan Grasselli odgovori obč. svet. Prosenecu, da asfaltni tlak niso delali mestni delavci, nego podjetnik, kateri je, kar se delavcev tiče, popolnoma neodvisen od mesta. Njemu ni bilo znano, da se je 15. avgusta, na praznik, delalo, a obustaviti bi dela tudi ne mogel, kajti zakon ukazuje samo posvečevanje nedelj, ne pa praznikov. Da bi bil vedel, da se dela na praznik, ki je vsem Ljubljancem svet, storil bi bil gotovo, kar je v

*) Gospod Prosenec! Nikar! torej iskati pezdira v očesu bližnika! Op. poroč.

njegovi moči, da bi se mir in pobožnost ne kalila, seveda le tedaj z uspehom, ako bi imel podjetnik za to dobro voljo. O delu na starem strelišču pa mu tudi ni bilo nič znano. (Obč. svet. Gogola: A tam se je delalo v nedeljo!) Na to se javna seja ob 9. uri sklene.

Domače stvari.

— (Svetčev banket) obeta biti sijajen. Udeležniki Ljubljanski in z dežele se pridno oglašajo, akoravno strastne protigatitacije ne manjka. Naj nikdo, komur razmere količkaj dopuščajo, ne zamudi, prisostvovati tej dostojni manifestaciji vse slovenske inteligencije. Oglasila za banket in gledališče sprejema, kakor smo že poročali, g. dr. Fr. Stor. Na veselo svidenje v nedeljo!

— („Plzenski Obzor“) glasilo mladočškega poslanca dra. Dyka, beleži iz Budimpešte došlo poročilo, da govore slovenski delegati, da bi izvemši kanonika Kluna vsi slovenski poslanci izstopili iz Hohenwartovega kluba in se približali Mladočhom, če bi vlada poslala na Kranjsko za deželnega predsednika nemškega liberalca.

— (Prvi Sokolski jour-fixe) bil je včeraj v vrtnem salonu pri Ferlincu jako živahen. Razdelile so se svetinje zmagovalcem pri tekmovalni telovadbi, ki se je vršila pri izletu v Jesenice. Svetinje izdelal je prav lično tukajšnji zlatar g. Tambornino. Vsaka svetinja shranjena je v lepem etuiju in ima iglico z jugoslovauskim grbom. Na jedni strani ima v lipovem vencu sokolski monogram, na drugi pa napis v enakem vencu. Starosta Hribar poudarjal je v toplih besedah važnost telovadbe in spodbujal vrle telovadce, posebno one, ki danes niso bili tako srečni, da bi dobili odlikovanje, ki pa so hvalevredno izvrševali prvo društveno nalogo, telovadbo. Podstarosta dr. Triller izročil je potem mej Živio- in Na zdar-klici odlikovancem svetinje, in sicer so dobili: 1. darilo, veliko zlato svetinjo, brat Vernik; 2. darilo, veliko srebrno svetinjo, brat Škof; 3. darilo, veliko bronasto svetinjo, brat Kavčič; 4. darilo, malo srebrno svetinjo, brat Pirnat, in 5. darilo, malo bronasto svetinjo, brat Dolničar. Častno darilo Sokola, palica s srebrnim gumbom, izročila se je bila že v Jesenicah bratu Kristanu kot zmagovalcu v borbi. Poleg njega omenil je starosta še brata Sajeveca, ki je bil za njim najboljši v borbi. V imenu telovadcev zahvalil se je brat Kavčič. Tamburaški zbor Sokola sviral je pod vodstvom brata J. Nollija prav marljivo. Starosta Hribar nazdravil je še posebej vrlim tamburašem, ki so s svojim trudom zopet pribavili prijeten društven večer, in telovadnemu učitelju bratu Benčanu, ki ima za povzdigo telovadbe v društvu izrednih zaslug. Potem se je vršilo upisovanje za društveno streljanje ter sprejema oglasila brat Zagorjan. Po končanem oficijelnem delu pričela se je prosta zabava, ki se je razvila prav živahno. Bilo je še nekoliko zdravic in vrstilo se je petje in tamburanje. Tako je pričel Sokol prav srečno z zgolj društvenimi močmi dobo svojih zimskih veselíc.

— (Slovenski umetniki v tujini.) Naš tenorist g. Fran Bučar angažiran je za tekočo sezono na mestnem gledališču v Požunu, kjer je nastopil dné 4. t. m. kot Manriko v operi „Trubadur“ ter jako dobro uspel. Požunski nemški list „Westungarischer Grenzbote“ piše o nastopu g. Bučarja to-le: Kot „Manriko“ predstavil se je g. Bučar. On ima lepodoneč, močan tenor, glas mu je mošk in v srednji legi mu zveni lahko baritonarno. Gosp. Bučar ne bo presenetil z visokim „C“-jem, a ogreval bo srce in dušo z lepim petjem. Akopram je šele začetnik, umeje vendar že ukusno peti; v duettinu v zadnjem finalu, potem v spevu za prizoriščem pokazal je ne samo lepi materijal, kateri ima, ampak tudi napredujoči svoj muzikalni ukus. — Ta gotovo laskava kritika nas je zelo razveselila, zlasti ker so se zadnje dni razširjale po Ljubljani čudne a povse neutemeljene vesti. Kako močno pogrešamo ravno letos gosp. Bučarja na našem slovenskem odru, kateremu bi se bil lahko ohranil, tega pač ni treba še posebe povdarjati, ker smo si v tem vsi jedini.

— („Veronika Deseniška“) v izdaji „Dramatičnega društva“ je popolnoma pošla, ker se pa še vedno oglašajo kupovalci, opozarjamo jih, da izide ta tragedija v kratkem v XI. zvezku Jurčičevih zbranih spisov.

— (Najden mrtvec.) V ponedeljek popoldne našel je kovač Blaž Šter iz Trboj v Kranj-

skem okraji na produ ob Savi mej Trbojami in Mavčicami blizu Vrlinečevega mlina moškega utopljenca. Truplo ležalo je kakih 8 do 10 dni v vodi in so je prenesli v mrtvašnico v Trbojeh. Utopljenec je star kakih 25 let. Našli so pri njem srebrno uro z vrezanima črkama A. K. in srebrno verižico.

— (Zgradba nove cerkve.) Novo cerkev začeli so zidati letos v Goričici pri Domžalah in jo dogotovili že do strehe, kar se je včeraj praznovalo na običajni način.

— (Zborovanje učiteljskega društva za Novomeški šolski okraj) se bode vršilo dne 13. oktobra t. l. ob 10. uri dopoldne v prostorih dekliške ljudske šole v Novem mestu. Vspored: 1. Nagovor g. predsednika. 2. „Mens sana in corpore sano“ z ozirom na šolstvo. Poroča gpč. Ana pl. Rauscher. 3. Slučajnosti. 4. Pevska vaja. K prav obilni udeležbi vabi najljubdeje odbor.

— (Nemčurska agitacija.) Na Slatini pri Rogatcu zmagali so, kakor znano, pri zadnjih občinskih volitvah Slovenci. Zdaj pa se nemškutarska gospoda, vsa pod oblastjo dež. glavarja grofa Wurmbbrandta, trudi na vso moč, da se izvoli kak nemčur županom. Nadejamo se, da se izvoljeni slovenski možje ne bodo dali preslepiti ter si izvolili poštenega narodnega župana.

— (Lokalna železnica iz Poličana v Konjice) se sicer gradi marljivo, vendar pa ni še gotovo, se li bode mogla odpreti že koncem tega meseca, kakor je bilo s prva namenjeno. Nova železnica bode imela ozek tir in bode jako važna za južno stran Pohorja.

— (Nesreča.) V občinski ubožni hiši v Laškem trgu kuhala je stara božjastna žena kavo, ko jo je bolezen hipoma vrgla in sicer tako nesrečno, da se ji je unela obleka. Ženica klicala je sicer na pomoč, a še predno so prihiteli ljudje, opečena je bila že tako močno, da je malo ur pozneje umrla.

— (Samomor.) Dne 5. t. m. ustrelila se je v Radgoni 23letna hči posestnika gosp. Mlinariča z revolverjem, katerega si je nalašč v ta namen kupila. Nesrečnica ustrelila se je najprej v prsa potem pa še v usta ter obležala mrtva na lici mesta. Uzrok samomoru je baje nesrečna ljubezen.

— (Velikovški okrajni glavar) Weber pl. Webenau prosil je umirovljenja, na veliko žalost nemških liberalcev, kateri imajo svoj upliv v tem okraju in svoje zmage pri raznih volitvah v prvi vrsti zahvaliti odstopajočemu gospodu glavarju. Prav zato pa tirjajo s kolom v roki, naj imenuje vlada Velikovskim okrajnim glavarjem moža, ki bo pobiral stopinje za svojim prednikom. Pravo čudo bi bilo, da se ta želja ne izpolni.

— (Promet v Trstu in na južni železnici) se je v zadnjem času vsled kolere v Hamburgu in vsled iz tega izvirajočih zavir izdatno pomnožil. Posebno kolonijalno blago prihaja skoro izključno preko Trsta v Avstrijo. Tudi vina uvažá se mnogo iz Italije vsled znižane carine. Na ostali promet pa neugodno upliva nevarnost kolere.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 7. oktobra. Apelni senat oprostil je urednika „Narodnih Listov“ in „Hlasa Naroda“, obsojena, ker sta v svojih listih ponatisnila odlomke govorov dra. Edvarda Gregra in Sokola, katerih ni v stenografičnem protokolu. Motivacija pravi, da stenografični protokol ni nesumna dokazna listina.

Budimpešta 7. oktobra. V odseku za vojni proračun ogerske delegacije začele so se razprave.

Budimpešta 7. oktobra. Uradno poročilo naznanja, da je dne 5. t. m. v tukajšnjih barakah bilo za kolero bolnih oseb 40, od teh umrlo jih je 17. V privatnih hišah bilo od 4 do 5. oktobra 13 slučajev kolere, dva s smrtnim izidom. Od dosedaj naznanjenih slučajev kolere se je dognalo, da 21 bolnikov ni bilo za kolero bolnih.

Carmaux 7. oktobra. Sinoči bil je shod žen štrajkujočih rudarjev; došlo jih je do 2000. Pri shodu razni govori, potem pa so žene v spremstvu delavcev pevaje in kriče pohajale po ulicah do pozne noči.

Razne vesti.

* (Kolera) se sicer počasi ali neprestano razširja in to navzlic vsem varnostnim odredbam. V Krakovski okolici primerilo se je pet slučajev a

smrtnim izidom, v mestu Krakovu pa so vsprejeli zopet sedem bolnikov v bolnico. Ogrska vlada dela na vsi moč, da omeji razširjenje kolere; vojaška uprava opustila je letošnji kontrolni shod; v Budimpešti odprla je mestna uprava celo vrsto ljudskih kuhinj, kjer dobivajo siromašni ljudje dobro in gorko hrano po nizki ceni. Posamni slučaji kolere so bili tudi že v Rabi, v Szegedinu, v Sorokšarji in v nekaterih drugih krajih; brez dvoma zanešena je bila kolera tja iz glavnega mesta. Mislijo se je, da je prišla kolera na Ogrsko po kožah, poslanih iz Hamburga, a zdravniki oporekajo temu, sodeč, da jo je človek zanesel. Varnostne odredbe zlasti glede tujcev se izvršujejo jako strogo.

* (Alfred Tennyson †) Včeraj ponoči umrl je v Londonu prvi angleški pesnik sedanje dobe, lord Alfred Tennyson, star 83 let. Tennyson je zlasti velik kot lirik in popisavatelj narave in življenja na morji. L. 1884 imenovala ga je kraljica baronom in peerjem. Njegova dela preložena so v mnogo jezikov in jako priljubljena.

* (Sneg v hribih.) V Miksnicu na Gornjem Štajerskem padel je te dni prvi sneg v podnožji hribov. Snežilo je prav krepko kake četrt ure, potem pa je kmalu zopet posijalo solnce.

* (Atentat v Sevili.) Te dni prišel je elegantno oblečen gospod v palačo guvernerja provinciji Andaluziji, siloma prodril v sobo guvernerjevo in z vzklikom „živela republika!“ ustrelil iz revolverja na prestrašenega starega gospoda. Kroglja zadela je guvernerja samo v ramo in ga le lahko ranila. Sodi se, da je napadalec blazen.

Narodno-gospodarske stvari.

— Razglas gorenjskim konjerejem, ki žele kupiti lepih žrebic težkega (pingavskega) plemena za rejo. Vsled velikodušne podpore slavne kranjske hranilnice more podpisani odsek oddati nekaj plemenih žrebic težkega plemena tistim konjerejem, ki se hočejo pečati z rejo težkih konj. Vsled tega se razglašuje: Samostojni konjarski odsek c. kr. kmetijske družbe bode prodal v sredo 12. oktobra dopoldne ob 10. uri na dvorišči podkovske šole (živozdravnice) v Ljubljani na Poljanski cesti nekaj odstavljenih lepih žrebic težkega plemena pod nastopnimi pogoji:

1.) Žrebice se bodo oddale po dražbi ter izklicale s polovico tiste cene, katero je plačal odsek.
2.) Kupec se zaveže s pismom: a) da bo žrebico vzredil pravilno, b) da jo bode tri leta staro pripustil k cesarskemu žrebcu, c) da jo bode najmanj do konca četrtega leta obdržal za plemo, d) da jo, če jo potem proda, odda le kranjskemu kupcu za rejo, e) da povrne, če se ne bo držal teh pogojev, odseku tisti denar, kolikor manj je dal on nego odsek pri nakupu žrebice.

Kupljene žrebice so lahko deležne vsakoletnih državnih premij, in odsek prav zelo želi, da se te živali tudi pripeljejo k premovanjem. Samostojni konjarski odsek c. kr. kmetijske družbe kranjske.

V Ljubljani, 26. septembra 1892.

Fran Povše s. r., predaednik.

Tujci:

6. oktobra.

Pri **Maitai**: Feri, Bruckner, Konrsetz, Zeisler, Kummerer, Müller z Dunaja. — Albian, Korneg iz Gradca. — Klement, Just, Riessner iz Brna. — Blucker iz Gorice. — Skutzik iz Trbovelj. — Grebenz s Krškega. — Tončič iz Pulja.

Pri **Sionu**: Drab, Lodwinski, Heuberger, Neufeld z Dunaja. — Megari iz Trsta. — Goli iz Idrije. — Pešut iz Sarajeva. — Čarman iz Rudolfovega.

Pri **bavarskem dvoru**: Nagy iz Gradca. — Bamberger iz Trsta. — Lakner, Bižek iz Starega trga.

Umrli so v Ljubljani:

4. oktobra: Janez Čeru, postreščekov sim, 11 mesecev, Opekarka cesta št. 29, dysenterie.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
6. okt.	7. zjutraj	732.6 mm.	12.0° C	sl. zah.	megla	15-30 mm.
	2. popol.	731.1 mm.	16.0° C	sl. vzh.	dež.	
	9. zvečer	729.3 mm.	16.4° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 14.8°, za 1.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 7. oktobra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	96.45	96.35
Srebrna renta	96.15	96.20
zlata renta	115.15	114.75
5% marčna renta	100.20	100.20
Akcije narodne banke	983.—	987.—
Kreditne akcije	310.25	309.75
London	119.75	119.75
Srebro	—	—
Napol.	9.52	9.52
C. kr. cekini	5.69	5.69
Nemške marke	58.80	58.80
4% državne srečke iz l. 1854	250 glđ.	140 glđ. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	185
Ogerska zlata renta 4%	—	112
Ogerska papirna renta 5%	—	100
Dunava reg. srečke 5%	100 glđ.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	117
Kreditne srečke	100 glđ.	190
Rudolfove srečke	10	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	151
Tramway-društ. velj. 170 glđ. a. v.	—	238

Dve stari

stavni uri repetirki

Jedna stara 150 let in francosko delo, druga stara 122 let in nemško delo, sta na prodaj na Starem trgu hiš. št. 34 v Ljubljani. (1102-2)

Mnogo denarja

priluzi si lahko vsakdo z malo glavnico (od glđ. 400—navzgor) na Dunajski borzi. Vestno navodilo daje verodostojen strokovnjak (kristijan). Znaten uspeh dokazljiv. Vprašanja, na katera se daje frankovan odgovor, odpravlja pod šifro „A. 3647“ Rudolf Messe na Dunaji. (1082-4)

Ravnokar je izšlo in se dobiva:

Premru:

Dialoghi italiani, tedeschi e sloveni. Laški, nemški in slovenski pogovori.

(1022-1)

Cena 1 glđ., po pošti 1 glđ. 5 kr.

J. Gliontini, knjigarna v Ljubljani.

Svarilo.

Kot sodnijsko postavljeni kurator g. Franceta Milaveca svarim vsakatega, osobito pa p. n. klijente odvetniške moje pisarne, naj nikdo imenovanemu mojemu kurandu — ki je kot odvetniški pisar z moje strani z vsem zadostno preskrbljen — ničesar ne posojuje ter od njega ničesar ne kupuje ali v zastavo vzprejema.

V Ljubljani, dné 4. oktobra 1892.

Dr. Ivan Tavčar

(1105-3)

odvetnik.

Pošten in spreten

odvetniški pisar

slovenščine in nemščine popolnoma zmožen, z lepo, hitro pisavo, vzprejme se tako. — Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (1105-3)

250 debelih

smrek mej njimi hoj

je na prodaj v gozdu Kostanjevici pri Bevkah, prav blizu državne ceste.

Natančneje do 16. oktobra 1892: Poljanska cesta št. 7, I. nadstropje. (1119-1)

KARL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice št. 10.

Risalnice, risalni ogel, risalni čavlički, risalne šine, risala, predloge za ronde pisavo, peresa za ronde pisavo, škrljnatih klinci, škrljne ploščice, pisalne mape, pisalni papir, pisanke, šolske torbe, sepja tinta, jeklena peresa, predloge za pokončno pisavo, peresa za pokončno pisavo, sindetikon, bela kreda za tablo, nožičevke, mape za pisanke, tinte črne in barvaste, tintni gumi, tintni črtniki, črnilce, tintniki, kvadratna črtala, risalniki, risarski bloki, risarski papir, predloge za risanje, orodje za risanje. (1024) IV. (4)

Najboljše sredstvo za prebavljenje
vseh mesnih jedil, sirov, kakor tudi za prirejanje gorjušične omake je

„Prima švicarska namizna gorčica“

tvrdke (1072-5)
HOFER & Co., Lustenau.
Dobiva se v vseh boljših specerijskih in delikatesnih trgovinah.

SCHUTZ-MARKE

L. Luser-jev oblič za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim očesom, žal jem na pou-piatih, petah in drugim trdim praskom kože.

Dobiva se v lekar-nah.

Veliko priznalnih pisem je na na ogled v glavni razpošiljalnici: L. Schwenk-a lekarna (524) Metdling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in oblič varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grešcl; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Korškem) C. Mener; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gortel G. B. Poutoni; v Wolf-sbergu A. Huth; v Kra-nju K. Šavnik; v Rad-goni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celji J. Kupferschmid.

Kdor hoče prirejati dobro kavo, naj kupuje (967-4)

Olz'eva kavo.

Olz-eva kava je najboljši in najčistejši primesek navadni kavi.

Olz-eva kava ne sodruje niti hrušek, niti repe, niti sirupa.

Dobiva se v vseh specerijskih prodajalnicah.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

10

goldinarjev

stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljše tvarine narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapcirani in močnim platnenim cvilhom preoblečeni ter 10—15 let nobenih poprav ne zahtevajo. Pri naročilih z dežele naznani naj se vselej natančno mera postelje v notranji luči. — Ako se torej dobi za 10 glđ. dober tapciran modroc na peresih, je pač neumestno kupovati malovredne nadomestke, kateri pravomu namenu, imeti dobro posteljo, ne ustrezajo.

ANTON OBREZA, tapcirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.
Lastnikom hotelov, vil, kopelj in zavodov popust od cene.

Žičaste žimnice za vsako posteljo navadne velikosti po 8 glđ. 90 soldov; z afrikom tapcirane in s cvilhom preoblečene po 15 glđ. (714-31)